Zaitzev, V. F. 1984. Ulidiidae. – In: Soos & Papp: Catalogue of palaearctic Diptera. 9: 59–66.
Zetterstedt, J. W. 1837. Familiarum, generum et specierum dipterorum, in Fauna insectorum Lapponica descriptorum. – Isis von Oken. 1837: 28–67. Leipzig.
– 1838. Insecta Lapponica III, Diptera. Pp. 485–868. Leipzig.
– 1847, 1860. Diptera Scandinaviae. VI: 2363–2580, XIV: 6191–6609.

Sammanfattning

De fem svenska arterna i släktet *Homalocephala* Zetterstedt (Otitidae) revideras. En bestämningstabell ges för de Fennoskandiska arterna. Fyra av arterna är vitt spridda i Sverige, medan *H. angustata* (Wahlberg) endast är känd från Östergötland. Lektotyper har utsetts och en ny synonym ges.

Om tre svårskiljbara spetsvivlar

Dieckmann, L. 1989. *Die mitteleuropäischen Arten der Apion (Catapion) seniculus-Gruppe (Coleoptera, Curculionidae).* Beiträge zur Entomologie 39(2): 237–253.

Vivelspecialisten Lothar Dieckmann, Eberswalde, hann att före sin död i tryck få se sitt tioåriga arbete om de centraleuropeiska *Apion*-arterna i *seniculus*-gruppen (usl. *Catapion*). Bakom denna artikel ligger en enträgen strävan att införskaffa typer och originalbeskrivningar, varvid inte mindre än 25 namn blivit granskade – trots att gruppen visat sig innehålla endast tre arter.

En av de sista kontrollsvårigheterna gällde *Apion tenuius* Gyllenhal. Då Dieckmann hade besvär med att få se dessa typdjur, lånade jag 1987 med Sten Jonssons hjälp fem djur som fanns i Gyllenhals samling under detta namn. Materialet vidarebefodrades omedelbart till Dieckmann, som härigenom kunde konstatera att *tenuius* är en yngre synonym till *seniculus*. Djuren sitter nu som lekto- resp paralektotyper i Gyllenhals samling i Uppsala.

Jag har tidigare (1988, Ent. Tidskr. 109: 101) redovisat Dieckmanns urskiljande av *A. meieri* som egen art. Utöver vad som tidigare skildrats om dessa arters levnadssätt nämner Dieckmann smultronklöver (*Trifolium fragiferum*) som näringsväxt åt *A. seniculus*. Han anger följande skiljekaraktärer för de båda arterna: (1) kroppslängd

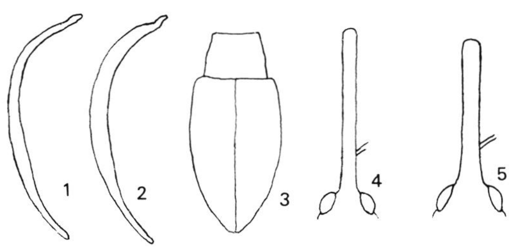

Fig. 1–6. *Apion*. –1–2. Penis från sidan. –1. *A. seniculus*. –2. *A. meieri*. –3. *A. meieri*, halssköld och täckvingar ovanifrån. –4–5. Huvud ovanifrån, ♀. –4. *A. meieri*. – 5. *A. seniculus*. Omritat från Dieckmann (1989).

hos *meieri* 1,9-2,2 mm, hos *seniculus* 1,5–2,1 mm; (2) penis hos *meieri* kraftigare än hos *seniculus* (Fig. 1, 2); (3) halssköld hos *meieri* tydligt avsmalnande framåt (Fig. 3), hos *seniculus* m el m parallell; (4) honans snyte hos *meieri* smalare och mestadels längre med parallella sidor även mellan antennfästena och snytets bas, och ögonen mindre och mer utstående än hos *seniculus* (Fig. 4, 5).

Gruppens tredje art är *A. koestlini* Dieckmann, vilken påträffats i Polen, Tyskland, Schweiz och Italien. Det är inte uteslutet att den kan finnas även hos oss då den lever på olika *Ononis*-arter (puktörne m fl).

Tor-Erik Leiler